

Богдан Васильович Винницький народився в селі Чайковичі біля Рудок 21 червня 1953-го року, хоч сам час від часу подавав інші варіанти дати народження. Там же закінчив школу, після чого почав навчання за спеціальністю "Вчитель математики та фізики". Рік працював вчителем у середній школі с. Коропуж, з якої попри активний спротив місцевого керівництва освітою поступив в аспірантуру. Серед зацікавлень Богдана Васильовича в студентські роки були насамперед футбол, преферанс, шахи, історичні дослідження. Та поступово молодий викладач Мирослав Миколайович Шеремета переконав його серйозно зайнятися математикою. Пізніше обоє стали докторами наук, завідувачами кафедр, засновниками наукових шкіл. Сталося це в різних вишах.

Богдан Васильович активно займався в час своєї роботи в Дрогобичі не тільки науковою діяльністю, а й педагогічною: під його безпосереднім керівництвом захистилися 7 кандидатів наук і доктор: Олександр Шаповаловський, Володимир Шаран, Ірина Шепарович, Володимир Дільний, Руслан Хаць, Мар'яна Юрків, Олена Шавала; він активно допомагав аспірантам своїх учнів; був опонентом десятків дисертацій у різних містах України.

Професор Винницький відзначався надзвичайно широким світоглядом. У кожному напрямку у нього були свої точки зору, які переважно не співпадали з класичними: він цікавився управлінням держави і закладу освіти, фізикою, історією, педагогікою. Багатьом відома серія його книжок про політичне становище України, які він роздаровував знайомим і колегам-математикам. Богдан Васильович був заслуженим професором Дрогобицького державного педагогічного університету.

Серед наукових здобутків наукової школи проф. Винницького варто відзначити наступні. Описано всі базиси узагальнених систем експонент в просторах функцій, голоморфних в крузі. Розв'язано класичну задачу про опис послідовності нулів функцій експоненційного типу в півплощині та задачу Ж.Кахана. Знайдено всі повні міри функцій експоненційного типу у півплощині. Введено поняття перетворення Фурє-Лапласа функцій, голоморфних в півсмузі і знайдено аналог теорем про згортку та рівності Парсеваля. Введено вагові простори Гарді в півплощині з експоненційною вагою та описано всі циклічні функції в ньому. Знайдено критерій розв'язності інтерполяційних задач в класах голоморфних, які визначаються швидкозростаючою мажорантою. Поставлено нову крайову задачу для рівняння Бесселя. Введено поняття узагальненого власного вектора. Знайдено нові умови повноти систем експонент з вагою та нові асимптотичні властивості рядів Діріхле. Введено поняття голоморфних функцій покращеного регулярного зростання та досліджено їхні властивості. отримано

опис трансляційно інваріантних підпросторів у у вагових просторах Гарді; встановлено одну з реалізацій принципу невизначеності в гармонічному аналізі для пари функцій: функції та їх перетворення Фур'є не можуть бути одночасно дуже малими; встановлено для функцій із простору вагового простору Гарді еквівалентність швидкого зростання у деякому сенсі по уявній осі та швидкого спадання по уявній осі; встановлено критерій розщеплення функцій із вагового простору Пелі-Вінера; встановлено еквівалентність гіпотези Рімана і повноти деякої системи функцій, чим узагальнено один результат Ж.-Ф. Бурноля; встановлено критерій повноти та критерій мінімальності деяких тригонометричних систем. знайдено повний опис розв'язків нового класу лінійних диференціальних рівнянь першого порядку, знайдено критерій повноти і мінімальності спеціальних тригонометричних систем функцій, знайдено критерії повноти і мінімальності систем функцій Бесселя, введено поняття множини узагальнених власних векторів і встановлено основні їх властивості, знайдено умови розв'язності інтерполяційної задачі в класах цілих функцій і функцій, голоморфних у півплощині.